

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 194 (XXXVIII) — Nr. 635

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 31 iulie 2026

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
ACTE ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR	
7. — Decizie pentru modificarea și completarea anexei la Decizia președintelui Camerei Deputaților nr. 4/2026 privind convocarea Camerei Deputaților în sesiune extraordinară	2
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 161 din 26 februarie 2026 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 61 alin. (1) lit. b), alin. (2) și (5), ale art. 64 alin. (1) lit. c), ale art. 65 alin. (1) și ale art. 114 alin. (3) și (4) din Codul de procedură penală	3–5
Decizia nr. 163 din 26 februarie 2026 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 126 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură penală	5–7

ACTE ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR**PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR****DECIZIE****pentru modificarea și completarea anexei la Decizia președintelui Camerei Deputaților nr. 4/2026 privind convocarea Camerei Deputaților în sesiune extraordinară**

În temeiul dispozițiilor art. 66 alin. (2) și (3) din Constituția României, republicată, precum și ale art. 84 alin. (8) și (10) din Regulamentul Camerei Deputaților, aprobat prin Hotărârea Camerei Deputaților nr. 8/1994, republicat, cu modificările ulterioare,

președintele Camerei Deputaților emite prezenta decizie.

Articol unic. — Anexa la Decizia președintelui Camerei Deputaților nr. 4/2026 privind convocarea Camerei Deputaților în sesiune extraordinară, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 597 din 22 iulie 2026, cu completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La punctul I — Proiectul ordinii de zi, după punctul 5⁵ se introduc 5 noi puncte, punctele 5⁶-5¹⁰, cu următorul cuprins:

- „5⁶. Proiectul de Lege privind instituirea unei scheme de ajutor de stat pentru susținerea activității crescătorilor din sectorul suin, în anul 2026, în contextul crizei din Orientul Mijlociu (PL-x 501/2026) — lege ordinară — adoptat de Senat — 24.06.2026
Raport comun — Comisia pentru buget, finanțe și bănci și Comisia pentru agricultură, silvicultură, industrie alimentară și servicii specifice
Cameră decizională
Se dezbate sub rezerva depunerii raportului comun.
57. Proiectul de Lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 122/2023 privind exploatarea de creștere a porcinelor și combaterea pestei porcine africane în România (PL-x 502/2026) — lege organică — adoptat de Senat — 24.06.2026
Raport — Comisia pentru agricultură, silvicultură, industrie alimentară și servicii specifice (adoptare) — distribuit — 21.07.2026
Cameră decizională
58. Proiectul de Lege privind instituirea unei scheme de ajutor de stat pentru susținerea activității crescătorilor din sectorul bovin, în anul 2026, în contextul crizei din Orientul Mijlociu (PL-x 503/2026) — lege ordinară — adoptat de Senat — 24.06.2026
Raport comun — Comisia pentru buget, finanțe și bănci și Comisia pentru agricultură, silvicultură, industrie alimentară și servicii specifice
Cameră decizională
Se dezbate sub rezerva depunerii raportului comun.
59. Proiectul de Lege privind anularea unor obligații fiscale stabilite ca urmare a anulării înregistrării în scopuri de TVA (PL-x 510/2026) — lege ordinară — adoptat de Senat — 24.06.2026
Raport — Comisia pentru buget, finanțe și bănci
Cameră decizională
Se dezbate sub rezerva depunerii raportului.
510. Propunerea legislativă pentru abrogarea art. LIX din Legea nr. 141/2025 privind unele măsuri fiscal-bugetare, precum și modificarea și completarea art. 208 din Legea învățământului preuniversitar nr. 198/2023 (PI-x 483/2026) — lege organică
Raport — Comisia pentru învățământ (adoptare) — distribuit — 25.06.2026
Procedură de urgență
Prima Cameră sesizată — data prezentării în Biroul permanent al Camerei Deputaților 17.06.2026; data la care se împlinește termenul constituțional pentru dezbateri și vot final 7.10.2026, potrivit art. 75 alin. (2) din Constituția României, republicată, și art. 114 din Regulamentul Camerei Deputaților, aprobat prin Hotărârea Camerei Deputaților nr. 8/1994, republicat, cu modificările ulterioare”.

2. La punctul II — Proiectul programului de lucru, programul din ziua de vineri, 31 iulie 2026, se modifică și va avea următorul cuprins:

„Vineri, 31 iulie 2026	
— orele 8:30-12:00	Avizarea unor proiecte de legi și propuneri legislative; documentare și soluționarea unor probleme repartizate comisiilor; studiu individual
	Ședința în plen a Camerei Deputaților (prezență fizică și online)
— ora 12:00 — până la epuizarea ordinii de zi	Dezbateri asupra problemelor înscrise pe ordinea de zi
— la încheierea dezbaterilor	Vot final (prezență fizică și online)”

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
SORIN-MIHAI GRINDEANU

București, 30 iulie 2026.
Nr. 7.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 161

din 26 februarie 2026

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 61 alin. (1) lit. b), alin. (2) și (5), ale art. 64 alin. (1) lit. c), ale art. 65 alin. (1) și ale art. 114 alin. (3) și (4) din Codul de procedură penală

Elena-Simina Tănăsescu	— președinte
Asztalos Csaba-Ferenc	— judecător
Mihai Busuioc	— judecător
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Alina Oprișan	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantei Ministerului Public, procuror Nicoleta-Ecaterina Eucarie.

1. Pe rol se află soluținarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 61 alin. (1), (2) și (5), ale art. 64 alin. (1) lit. c) și alin. (2) și (3), ale art. 65 alin. (1)-(3) și ale art. 114 alin. (3) și (4) din Codul de procedură penală. Excepția a fost ridicată de Țimbău Valerică în Dosarul nr. 13660/231/2017 al Judecătorei Focșani — Secția penală și constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 3.045D/2021.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantei Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 61 alin. (1) lit. a) și c), precum și ale art. 64 alin. (1) lit. c) și alin. (2) și (3) și ale art. 65 alin. (1)-(3) din Codul de procedură penală, argumentând că acestea nu au legătură cu cauza. Cu privire la dispozițiile art. 61 alin. (1) lit. b) și alin. (2) și (5), precum și ale art. 114 alin. (3) și (4) din Codul de procedură penală, pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției. Arată că prevederile art. 61 alin. (1) din același act normativ instituie obligația organelor de control de a întocmi procese-verbale de constatare atunci când există o suspiciune rezonabilă, ce trebuie dovedită de către organele de cercetare penală. De asemenea, textul criticat permite audierea persoanelor care întocmesc aceste procese-verbale, oferind o garanție a dreptului acuzatului de interogare a martorului. Acest lucru reprezintă o manifestare a dreptului la apărare și a prezumției de nevinovăție, asigurând, totodată, respectarea dreptului la un proces echitabil.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 30 septembrie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 13.660/231/2017, **Judecătoria Focșani — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 61 alin. (1), (2) și (5), ale art. 64 alin. (1) lit. c) și alin. (2) și (3), ale art. 65 alin. (1)-(3) și ale art. 114 alin. (3) și (4) din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Țimbău Valerică într-o cauză având ca obiect falsul în înscrisuri sub semnătură privată.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate, în esență, autorul acesteia susține că organele de constatare nu pot fi audiate în calitate de martori în cauză, fiind incompatibile, motivat de faptul că au întocmit procesul-verbal de constatare ca urmare a controlului efectuat la societatea pe care acesta o reprezintă. Apreciază că această concluzie se desprinde din

analiza coroborată a dispozițiilor art. 55 alin. (1) și (6), ale art. 61 alin. (1), ale art. 64 alin. (1) lit. c), ale art. 65 alin. (1), ale art. 99 alin. (1), ale art. 100 alin. (1) și ale art. 114 alin. (4) din Codul de procedură penală. În opinia sa, acest aspect este contrar art. 21 alin. (3) din Constituție, având în vedere că, în materie contravențională, agentul constatat nu poate avea calitatea de martor. Totodată, face referire la hotărârea Curții de la Strasbourg, pronunțată la data de 26 octombrie 1984, în Cauza *De Cubber împotriva Belgiei*.

6. De asemenea, menționează că, spre deosebire de reglementarea anterioară — art. 214 alin. 5 din Codul de procedură penală din 1968 — dispozițiile art. 61 alin. (5) din Codul de procedură penală nu mai atribuie procesului-verbal încheiat de organul de constatare valoarea de mijloc de probă, ci pe aceea de act de sesizare a organelor de urmărire penală. Această modificare legislativă s-a impus din necesitatea respectării principiului contradictorialității în administrarea probelor, pentru a se da inculpatului posibilitatea de a combate cele consemnate în procesul-verbal. Întocmind proces-verbal cu privire la infracțiunile constatate în timpul exercitării atribuțiilor prevăzute de lege, agentul constatat acționează în calitate de organ de constatare, în temeiul art. 61 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură penală. Așadar, susține că, fiind organ de urmărire penală, este firesc să îi fie aplicabile dispozițiile art. 64 alin. (1) lit. c) raportate la art. 65 alin. (1) din Codul de procedură penală, privitoare la incompatibilitatea organului de cercetare penală, care a fost expert sau martor în aceeași cauză.

7. Totodată, solicită Curții să constate că organul de cercetare penală nu este compatibil cu efectuarea actelor de cercetare penală dacă a fost expert sau martor în cauză. Arată că prevederi similare se regăseau și în legea procesual penală anterioară, respectiv art. 49 alin. 2 raportat la art. 48 alin. 1 lit. b)-i) din Codul de procedură penală din 1968, justificarea reglementării acestui caz de incompatibilitate fiind aceea că expertul și-a exprimat părerea în legătură cu anumite aspecte ale cauzei penale, iar persoana care a furnizat o probă într-o cauză penală să nu poată, ulterior, chiar ea să evalueze proba respectivă.

8. **Judecătoria Focșani — Secția penală** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Apreciază că organele de constatare pot fi audiate în calitate de martor, chiar dacă au semnat procesul-verbal în care s-a consemnat ce s-a constatat cu ocazia controlului efectuat. Mai mult, consideră că aceste organe de constatare nu au întocmit acte de cercetare penală în cauză, neavând nici atribuții în acest sens.

9. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile constituționale, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, potrivit încheierii de sesizare, îl reprezintă dispozițiile art. 61 alin. (1), (2) și (5), ale art. 64 alin. (1) lit. c) și alin. (2) și (3), ale art. 65 alin. (1)-(3) și ale art. 114 alin. (3) și (4) din Codul de procedură penală. Însă, ținând seama de notele scrise ale autorului excepției, precum și de obiectul cauzei *a quo*, Curtea reține ca obiect al excepției de neconstituționalitate prevederile art. 61 alin. (1) lit. b), alin. (2) și (5), ale art. 64 alin. (1) lit. c), ale art. 65 alin. (1) și ale art. 114 alin. (3) și (4), care au următorul conținut:

— Art. 61 alin. (1) lit. b), alin. (2) și (5): „(1) *Ori de câte ori există o suspiciune rezonabilă cu privire la săvârșirea unei infracțiuni, sunt obligate să întocmească un proces-verbal despre împrejurările constatate:*

(...)

b) organele de control și cele de conducere ale autorităților administrației publice, ale altor autorități publice, instituții publice sau ale altor persoane juridice de drept public, pentru infracțiunile săvârșite în legătură cu serviciul de către cei aflați în subordinea ori sub controlul lor;

(...)

(2) Organele prevăzute la alin. (1) au obligația să ia măsuri de conservare a locului săvârșirii infracțiunii și de ridicare sau conservare a mijloacelor materiale de probă. În cazul infracțiunilor flagrante, aceleași organe au dreptul de a face percheziții corporale sau ale vehiculelor, de a-l prinde pe făptuitor și de a-l prezenta de îndată organelor de urmărire penală.

(...)

(5) Procesul-verbal încheiat în conformitate cu prevederile alin. (1) constituie act de sesizare a organelor de urmărire penală și nu poate fi supus controlului pe calea contenciosului administrativ.”;

— Art. 64 alin. (1) lit. c): „(1) *Judecătorul este incompatibil dacă:*

(...)

c) a fost expert sau martor, în cauză;”

(...)

— Art. 65 alin. (1): „(1) *Dispozițiile art. 64 alin. (1) lit. a)-d) și f) se aplică procurorului și organului de cercetare penală.”;*

— Art. 114 alin. (3) și (4): „(3) *Calitatea de martor are întâietate față de calitatea de expert sau de avocat, de mediator ori de reprezentant al uneia dintre părți sau al unui subiect procesual principal, cu privire la faptele și împrejurările de fapt pe care persoana le-a cunoscut înainte de a dobândi această calitate.*

(4) Pot fi audiate în calitate de martor și persoanele care au întocmit procese-verbale în temeiul art. 61 și 62.”

13. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, dispozițiile legale criticate contravin prevederilor constituționale cuprinse în art. 21 privind accesul la justiție, astfel cum acesta se interpretează în temeiul art. 20 din Constituție și prin prisma exigențelor art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, coroborat cu prevederile art. 147 referitoare la deciziile Curții Constituționale.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că, în esență, autorul susține că organele de constatare, respectiv angajații Gărzii Forestiere Focșani și ai Ocolului Silvic Obștea Tulnici, nu puteau fi audiate în calitate de

martori în cauza sa, fiind incompatibile, întrucât au întocmit procesul-verbal de constatare ca urmare a controlului efectuat la societatea pe care autorul o reprezintă. În opinia sa, acest lucru este contrar prevederilor art. 21 alin. (3) din Constituție, având în vedere că, în materie contravențională, agentul constator nu poate avea calitatea de martor.

15. Analizând susținerile autorului excepției, Curtea reține că argumentația acestuia se fundamentează pe o confuzie între statutul juridic al organului de constatare, astfel cum este reglementat de art. 61 din Codul de procedură penală, și cel al organului de cercetare penală, respectiv asupra sferei de incidență a incompatibilităților prevăzute de art. 64 și 65 din același act normativ.

16. Conform dispozițiilor art. 61 din Codul de procedură penală, organele de constatare au atribuția să constate, în exercitarea competenței ce le este conferită de lege, existența unor suspiciuni rezonabile privind săvârșirea unei infracțiuni, întocmind în acest sens un proces-verbal ce constituie act de sesizare a organelor de urmărire penală. Contrar celor susținute de către autorul excepției, aceste organe nu desfășoară activități de urmărire penală, atribuțiile lor fiind strict delimitate la faza anterioară începerii urmăririi penale.

17. Prin urmare, organele de constatare nu se confundă cu organele de cercetare penală (poliție judiciară/procurori/organe de cercetare speciale), pentru care legiuitorul a instituit, în mod justificat, regimul incompatibilității la art. 64 și 65 din Codul de procedură penală, tocmai pentru a garanta imparțialitatea procesului penal. Dispozițiile art. 64 alin. (1) lit. c), precum și ale art. 65 alin. (1) din Codul de procedură penală, criticate de autorul excepției, sunt aplicabile judecătorilor, procurorilor și organelor de cercetare penală, cu referire expresă la ipoteza în care aceștia au fost anterior implicați în cauză ca martor sau expert. Or, organul de constatare nu se regăsește în niciuna dintre ipotezele reglementate de textele criticate, neavând prerogative de urmărire penală propriu-zisă.

18. De altfel, Curtea s-a mai pronunțat asupra constituționalității dispozițiilor criticate prin prisma unor critici similare celor din prezenta cauză, de exemplu, prin Decizia nr. 198 din 7 aprilie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 496 din 4 iulie 2016, paragrafele 15-25, Decizia nr. 97 din 1 martie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 540 din 29 iunie 2018, paragrafele 25-30, sau Decizia nr. 243 din 19 aprilie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 632 din 20 iulie 2018, paragrafele 15-21, prin care a respins, ca neîntemeiată, excepția, reținând că, potrivit art. 114 alin. (1) din Codul de procedură penală, poate fi audiată în calitate de martor orice persoană care are cunoștință despre faptele sau împrejurări de fapt care constituie probe în cauza penală, iar, potrivit art. 114 alin. (4) din același act normativ, pot fi audiate în calitate de martor și persoanele care au întocmit procese-verbale în temeiul art. 61 și 62 din același act normativ.

19. În deciziile precitate, Curtea a constatat că dispozițiile art. 61 din Codul de procedură penală stabilesc în sarcina mai multor organe obligația de a întocmi procese-verbale de constatare ori de câte ori există o suspiciune rezonabilă cu privire la săvârșirea unei infracțiuni. Curtea a observat că, potrivit alin. (5) al art. 61, procesul-verbal încheiat de aceste organe constituie act de sesizare a organelor de urmărire penală și nu poate fi supus controlului pe calea contenciosului administrativ.

20. Astfel, Curtea a constatat că posibilitatea conferită de normele procesului penal ale art. 114 alin. (4) din Codul de procedură penală, de a fi audiate în calitate de martor și persoanele care au întocmit procese-verbale în temeiul art. 61 din Codul de procedură penală — organele de constatare, se constituie într-o garanție a respectării dreptului la un proces echitabil, iar nu într-o încălcare a acestuia. Curtea a apreciat că

textul criticat oferă posibilitatea audierii persoanelor care întocmesc procese-verbale potrivit art. 61 din Codul de procedură penală, aceasta constituindu-se, în egală măsură, într-o garanție a exercitării dreptului acuzatului de a interoga martorii, expresie a exercitării dreptului la apărare și, implicit, a prezumției de nevinovăție, ca garanție a dreptului la un proces echitabil.

21. Referitor la prevederile art. 114 alin. (3) din Codul de procedură penală, prin Decizia nr. 763 din 28 noiembrie 2019,

23. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Țîmbău Valerică în Dosarul nr. 13.660/231/2017 al Judecătoriei Focșani — Secția penală și constată că dispozițiile art. 61 alin. (1) lit. b), alin. (2) și (5), ale art. 64 alin. (1) lit. c), ale art. 65 alin. (1) și ale art. 114 alin. (3) și (4) din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate. Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Focșani — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 26 februarie 2026.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
ELENA-SIMINA TĂNĂSESCU

Magistrat-asistent,
Alina Oprișan

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 163

din 26 februarie 2026

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 126 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură penală

Elena-Simina Tănăsescu	— președinte
Asztalos Csaba-Ferenc	— judecător
Mihai Busuioc	— judecător
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Alina Oprișan	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantei Ministerului Public, procuror Nicoleta-Ecaterina Eucarie.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 126 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură penală. Excepția fost ridicată de Săbiuță Vasile George în Dosarul nr. 2.740/103/2021/a1 al Tribunalului Neamț — Secția penală și constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 3.877D/2021.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantei Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. Argumentează că legiuitorul a stabilit ca o persoană să poată dobândi statutul de martor protejat atunci când există o suspiciune rezonabilă privind pericolul la care este expusă. Organele de cercetare penală, precum și cele de

publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 175 din 3 martie 2020, Curtea a constatat deja conformitatea acestora cu dispozițiile art. 21 alin. (3) referitor la dreptul la un proces echitabil și art. 24 referitor la dreptul la apărare din Legea fundamentală.

22. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine modificarea jurisprudenței, atât soluția, cât și considerentele deciziilor anterior analizate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

urmărire penală sunt obligate să furnizeze suficiente date pentru a demonstra că persoana respectivă trebuie să beneficieze de această protecție, pornind de la statutul său de martor. Printre măsurile de protecție care pot fi luate se numără și cea criticată în această cauză, referitoare la protejarea datelor de identitate ale martorului. Deși art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale nu prevede în mod expres obligativitatea protejării intereselor martorilor sau victimelor, atunci când drepturile acestora sunt puse în pericol se aplică art. 8 din aceeași Convenție, care vizează respectarea vieții private.

4. De asemenea, precizează că, ulterior pronunțării Deciziei nr. 248 din 16 aprilie 2019, prin care a fost declarată neconstituționalitatea dispozițiilor art. 126 alin. (6) din Codul de procedură penală, au fost aduse modificări legislative prin Legea nr. 201/2023 pentru modificarea și completarea Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, precum și pentru modificarea altor acte normative. Aceste modificări stabilesc o procedură clară pentru verificarea temeiurilor care au dus la instituirea măsurilor de protecție pentru martori. Astfel, judecătorul de cameră preliminară are obligația să verifice, în termen de 15 zile de la primirea dosarului, dacă mai subzistă temeiurile care au stat la baza măsurilor de protecție.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

5. Prin Încheierea din 17 decembrie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 2.740/103/2021/a1, **Tribunalul Neamț — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 126 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Săbiuță Vasile George într-o cauză penală aflată în procedura camerei preliminare.

6. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorul acesteia susține, în esență, că prevederea criticată încalcă dreptul la un proces echitabil, întrucât pseudonimul atribuit martorului cu identitate protejată nu este însoțit de prezentarea unor date reale minime referitoare la acesta. Astfel de informații ar putea include, de exemplu, eventuale condamnări pentru infracțiuni similare celor pentru care este judecat inculpatul, condamnări pentru mărturie mincinoasă sau existența unor rude apropiate cercetate în cauza respectivă ori în altele. Autorul consideră că lipsa acestor detalii creează premisele unui proces inechitabil, permițând martorului să facă declarații nereale, motivat de avantajele substanțiale pe care le-ar putea obține.

7. De asemenea, arată că declarațiile martorului cu identitate protejată pot afecta integritatea psihică a persoanei acuzate pe nedrept, ceea ce, în opinia autorului, contravine prevederilor art. 22 alin. (1) din Constituție. Menționează că există riscul apariției unor fenomene sociale negative și al abuzului de această instituție, ceea ce ar putea supune persoana vizată unui tratament inuman, cel puțin din perspectivă psiho-emoțională, încălcând astfel art. 22 alin. (2) din Legea fundamentală.

8. Totodată, autorul apreciază că dreptul la apărare devine inefficient dacă nu sunt cunoscute informații esențiale privind posibila subiectivitate sau interesul personal al martorului cu identitate protejată.

9. **Tribunalul Neamț — Secția penală** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Reține că, în măsura în care, deși martorului i se atribuie un pseudonim sub care va semna declarația și sub care va fi eventual audiat inclusiv în fața instanței de fond, anumite date reale privind situația sa personală, juridică sau a membrilor de familie ai acestuia sunt puse la dispoziția părților ori a avocaților acestora, existând riscul ca prin furnizarea acestora să se conducă la identificarea martorului, protecția acordată acestuia nu ar mai fi una reală, efectivă, ceea ce ar lipsi de finalitate scopul urmărit de legiuitor prin reglementarea instituției martorului amenințat, cu consecința scăderii eficienței acțiunii de descoperire a infracțiunilor și de eficientizare a reacției sociale de reprimare a lor, în condițiile în care persoane care cunosc date și informații determinanți pentru soluționarea unor cauze penale ar fi lipsite de protecție și siguranță din partea autorităților competente.

10. De asemenea, instanța precizează că legiuitorul național a contrabalansat dezavantajul cu care se confruntă apărarea într-o astfel de situație prin recunoașterea unei valori probante limitate declarațiilor date de martorii cu identitate protejată. Astfel, restrângerea valorii probante a declarațiilor date de martorii protejați are la bază temerea că aceștia ar putea fi supuși unui anumit control de autoritate din partea organului de urmărire penală și astfel ar putea fi influențați în declarații, pentru că au anumite interese în a acționa conform dorinței organului judiciar, întrucât resimt datoria morală de a acționa astfel, ca urmare a instituirii măsurilor de protecție sau din alte motive.

11. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

12. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Raportat la criticile formulate, menționează

paragrafele 19-25 din Decizia Curții Constituționale nr. 248 din 16 aprilie 2019 referitoare la dispozițiile art. 126 alin. (4)-(6) din Codul de procedură penală și opinează că acestea sunt valabile *mutatis mutandis* și în ceea ce privește critica autorului excepției în prezenta speță.

13. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile constituționale, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

14. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

15. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl reprezintă dispozițiile art. 126 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură penală, cu următorul conținut:

— Art. 126 alin. (1) lit. c): „(1) *În cursul urmăririi penale, odată cu acordarea statutului de martor amenințat, procurorul dispune aplicarea uneia sau a mai multora dintre următoarele măsuri: (...)*

c) protecția datelor de identitate, prin acordarea unui pseudonim cu care martorul va semna declarația sa;”.

16. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, dispozițiile legale criticate contravin prevederilor constituționale cuprinse în art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil, astfel cum acesta se interpretează în temeiul art. 20 alin. (1) din Constituție și prin prisma exigențelor art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, în art. 22 alin. (1) și (2) referitoare la dreptul la viață și la integritatea fizică și psihică, în art. 23 alin. (1) referitor la inviolabilitatea libertății individuale și a siguranței persoanei și în art. 24 alin. (1) privind garantarea dreptului la apărare.

17. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că instituția martorului amenințat este o instituție procesual penală care are la bază Rezoluția Consiliului Uniunii Europene 327 din 23 noiembrie 1995 privind protecția martorilor în cadrul luptei împotriva criminalității organizate internaționale, Rezoluția Consiliului Uniunii Europene din 20 decembrie 1996 privind persoanele care cooperează în procesul judiciar în lupta împotriva criminalității organizate și Recomandarea Consiliului Europei nr. R(97)13 privind intimidarea martorilor și drepturile apărării, adoptată la 10 septembrie 1997 de Comitetul de Miniștri și adresată statelor membre.

18. Pentru acordarea statutului de martor amenințat, potrivit prevederilor art. 125 din Codul de procedură penală, este necesară existența unei suspiciuni rezonabile că viața, integritatea corporală, libertatea, bunurile sau activitatea sa profesională ori ale unui membru de familie ar putea fi puse în pericol din cauza informațiilor oferite organelor judiciare sau a eventualelor declarații mincinoase. Așadar, persoana respectivă trebuie să aibă calitatea de martor în procesul penal și să dețină date sau informații esențiale pentru soluționarea unor cauze penale, date și informații pe care le-a comunicat sau urmează să le comunice organului judiciar.

19. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat în mod constant că utilizarea martorilor anonimi nu este, prin ea însăși, contrară exigențelor unui proces echitabil, atât timp cât există suficiente garanții care să permită contestarea credibilității și veridicității declarațiilor acestora. În jurisprudența sa, Curtea de la Strasbourg a reținut că probele obținute de la martori, în condițiile în care drepturile apărării nu au putut fi asigurate la un nivel cerut de Convenție, trebuie analizate cu extremă atenție,

iar condamnarea unui acuzat nu trebuie să se bazeze în exclusivitate sau într-o măsură determinantă pe mărturia anonimă (în acest sens, a se vedea Hotărârea din 20 noiembrie 1989, pronunțată în Cauza *Kostovskii împotriva Olandei*, paragraful 42, sau Hotărârea din 26 martie 1996 în Cauza *Doorson împotriva Olandei*, paragraful 76).

20. De asemenea, legislația procesual penală română prevede că declarațiile martorului cu identitate protejată nu pot constitui, în mod exclusiv, temei al condamnării, valoarea lor probatorie fiind una limitată, tocmai pentru a preveni orice potențial abuz și pentru a proteja dreptul la apărare al inculpatului. Astfel, dispozițiile art. 103 alin. (3) din Codul de procedură penală prevăd că hotărârea de condamnare, de renunțare la aplicarea pedepsei sau de amânare a aplicării pedepsei nu se poate întemeia în măsură determinantă pe declarațiile investigatorului, ale colaboratorilor ori ale martorilor protejați.

21. În jurisprudența sa, Curtea a reținut că restrângerea valorii probante a declarațiilor date de martorii protejați are la bază temerea că aceștia ar putea fi supuși unui anumit control de autoritate din partea organului de urmărire penală și astfel ar putea fi influențați în declarații, pentru că au anumite interese în a acționa conform dorinței organului judiciar, întrucât resimt datoria morală de a acționa astfel, ca urmare a instituirii măsurilor de protecție sau din alte motive. În mod similar, și dispozițiile art. 86¹ alin. 6 din Codul de procedură penală din 1968 limitau efectele declarațiilor martorilor supuși măsurilor de protecție în comparație cu efectele declarațiilor martorilor obișnuiți, arătând că acestea pot servi la aflarea adevărului numai în măsura în care sunt coroborate cu fapte sau împrejurări ce rezultă din ansamblul probelor existente în cauză (a se vedea, Decizia nr. 248 din 16 aprilie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 494 din 19 iunie 2019, paragraful 23).

22. Curtea a statuat că administrarea probei cu martori în procesul penal, în condițiile instituirii în ceea ce îi privește a unor măsuri dintre cele prevăzute la art. 126 alin. (1) din Codul de procedură penală, reprezintă o excepție de la regulile generale referitoare la audierea martorilor, excepție ce determină obținerea unor declarații cu o valoare probantă restrânsă, a căror utilizare în procesul penal trebuie făcută conform art. 103 alin. (3) din Codul de procedură penală (în acest sens, a se

vedea Decizia nr. 248 din 16 aprilie 2019, antereferită, paragraful 25).

23. Curtea nu poate reține critica potrivit căreia dreptul la apărare ar fi afectat de necunoașterea unor date reale despre martorul protejat. Astfel, dezvăluirea unor informații suplimentare referitoare la martor ar putea conduce la identificarea acestuia, subminând astfel scopul esențial al instituției martorului protejat și descurajând participarea la actul de justiție a persoanelor care dețin informații relevante pentru soluționarea cauzei penale. În acest context, protejarea identității martorului nu reprezintă doar o măsură de siguranță pentru acesta, ci și un instrument necesar pentru asigurarea funcționării eficiente a sistemului judiciar, permițând colectarea de probe și mărturii care altfel nu ar putea fi obținute. Prin urmare, menținerea confidențialității identității martorului reprezintă o garanție indispensabilă pentru încurajarea colaborării cu organele judiciare și pentru protejarea ordinii de drept.

24. Cu privire la criticile referitoare la contrarietatea dintre textul de lege criticat și art. 22 alin. (2) din Constituție, Curtea reține că încălcarea dreptului la integritate psihică presupune existența unor tehnici sau metode directe/indirecte care să determine afectarea integrității psihice a inculpatului, însă în situația de față atribuirea unui pseudonim martorului amenințat sub care va semna declarația și sub care acesta va fi eventual audiat în fața instanței judecătorești reprezintă o garanție a modului în care se desfășoară procesul penal, fără a leza în vreun fel dreptul la integritate psihică a persoanei acuzate.

25. Referitor la inviolabilitatea libertății individuale și a siguranței persoanei acuzate, Curtea constată că existența martorilor cu identitate protejată nu afectează în niciun mod libertatea individuală sau siguranța persoanei acuzate. Dimpotrivă, reglementarea este menită să garanteze siguranța martorului, fără ca aceasta să aducă atingere libertății sau siguranței inculpatului, care beneficiază de toate celelalte garanții ale unui proces echitabil, inclusiv de dreptul de a solicita audierea martorului, de a adresa întrebări acestuia, chiar și prin intermediul unui sistem ce asigură anonimatul, în temeiul art. 129 alin. (3) din Codul de procedură penală care prevede că subiecții procesuali principali, părțile și avocații acestora pot adresa întrebări martorului audiat în condițiile art. 129 alin. (1) din același act normativ. În baza aceluiași cadru legislativ, organul judiciar va respinge întrebările care ar putea conduce la identificarea martorului.

26. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Săbiuță Vasile George în Dosarul nr. 2.740/103/2021/a1 al Tribunalului Neamț — Secția penală și constată că dispozițiile art. 126 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Neamț — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 26 februarie 2026.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
ELENA-SIMINA TĂNĂSESCU

Magistrat-asistent,
Alina Oprișan

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2026 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 11% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	3.360	930	340
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	3.980		370
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	5.975		545
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	1.145		130
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	4.570		420
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	4.250		395
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	1.470		145

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

Pentru comenzi, accesați www.monitoruloficial.ro, Magazin online, Monitorul Oficial — apariții și abonamente.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2026 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)													
	Lunar							Anual*						
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 10	Rețea 20	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 10	Rețea 20	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	80	180	275	385	450	1.070	2.345	725	1.810	2.490	3.700	4.525	10.860	23.880
ExpertMO	135	330	495	660	815	1.945	4.275	1.285	3.195	4.400	6.400	7.985	19.160	42.140

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)													
	Lunar							Anual*						
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 10	Rețea 20	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 10	Rețea 20	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	90	215	325	440	535	1.285	2.810	835	2.090	2.880	4.180	5.215	12.510	27.515
ExpertMO	160	395	595	825	985	2.345	5.145	1.555	3.885	5.340	7.800	9.705	23.280	51.210

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	160 lei/an
--	------------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

* Tarifele anuale se aplică pentru comenzile online efectuate până la 31 ianuarie 2026.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Relații cu publicul: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78/79/83.
Pentru publicări, încărcări actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

5 948493 720867